

CHÚA NHẬT TUẦN II MÙA CHAY NĂM A

- ⇒ Khi ấy, Chúa phán cùng Abram rằng: **“Người hãy từ bỏ quê hương, họ hàng và nhà cửa cha người mà đi đến xứ Ta chỉ cho. Ta sẽ làm cho người nên một dân lớn, Ta sẽ ban phúc cho người, cùng làm vinh danh người, người sẽ được diễm phúc. Ta sẽ ban phúc cho ai chúc phúc người, và chúc dữ cho ai chúc dữ người. Mọi dân tộc trên mặt đất sẽ nhờ người mà được diễm phúc”**. Abram liền ra đi, như lời Thiên Chúa phán dạy. (St 12:14a)
- ⇒ Con thân mến, con hãy đồng lao cộng tác với Cha vì Tin Mừng, nhờ quyền lực của Thiên Chúa, Đấng giải thoát và kêu mời chúng ta bằng ơn thiên triệu thánh của Người, không phải do công việc chúng ta làm, mà là do sự dự định và ân sủng đã ban cho chúng ta từ trước muôn đời trong Đức Giêsu Kitô, nhưng bây giờ mới tỏ bày bằng sự xuất hiện của **Đức Giêsu Kitô, Đấng Cứu Chuộc chúng ta, Người đã dùng Tin Mừng tiêu diệt sự chết và chiếu soi sự sống, và sự không hư nát được tỏ rạng**. (2Tm 1:8b-10)
- ⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu đã gọi Phêrô, Giacôbê và Gioan là em ông này, và Người đưa các ông tới chỗ riêng biệt trên núi cao. Người biến hình trước mặt các ông: mặt Người chiếu sáng như mặt trời, áo Người trở nên trắng như tuyết. Và đây Môsê và Êlia hiện ra, và đàm đạo với Người. Bấy giờ ông Phêrô lên tiếng, thưa Chúa Giêsu rằng: **“Lạy Thầy, chúng con được ở đây thì tốt lắm. Nếu Thầy ưng, chúng con xin làm ba lều, một cho Thầy, một cho Môsê, và một cho Êlia”**. Lúc ông còn đang nói, thì có một đám mây sáng bao phủ các Ngài, và có tiếng từ trong đám mây phán rằng: **“Đây là Con Ta yêu dấu rất đẹp lòng Ta, các người hãy nghe lời Người”**. Nghe thấy vậy, các môn đệ ngã sấp xuống, và hết sức sợ hãi. Bấy giờ Chúa Giêsu đến gần, động đến các ông và bảo: **“Các con hãy đứng dậy, đừng sợ”**. Ngược mắt lên, các ông thấy chẳng còn ai, trừ ra một mình Chúa Giêsu. Và trong lúc từ trên núi đi xuống, Chúa Giêsu đã ra lệnh cho các ông rằng: **“Các con không được nói với ai về việc đã thấy, cho tới khi Con Người từ cõi chết sống lại”**. (Mt 17:19)

Tuần trước, chúng ta đã thấy Đức Kitô, qua 3 cuộc thách đố, muốn nhắc nhở cho mỗi người chúng ta nhận thức căn nguyên và chân tính của mỗi kiếp người; riêng

thách đố thứ 3, Giêsu đã tỏ hiện một cách oai nghiêm và uy quyền tuyệt đối chân tính của Người : "hãy rút đi, satan..." (Mt. 4:10).

Chân tính này, trong bài Tin Mừng hôm nay, chính Thiên Chúa Cha đích thân tuyên bố cho loài người, cho tất cả mọi người từ Adong đến thời Ngôi Lời mặc xác phàm và đến-ở-với-chúng-ta (tiên tri Elia và Maisen đại diện) cũng như cho tất cả mọi người từ Giêsu đến người cuối cùng sau này (Phêrô, Giacôbê và Gioan đại diện) : "Đây là Con Ta rất yêu dấu hằng làm đẹp lòng Ta. Hãy nghe Lời Người" (Mt. 17:7)

Khung cảnh và lối sống mà Giêsu muốn cho 3 môn đệ, và qua 3 môn đệ cho loài người thấy và nhận biết, chính là khung cảnh và lối sống đích thực nguyên thủy mà Thiên Chúa muốn trao tặng khi tạo dựng loài người : lối sống "tốt lành quá!", đòi đời an vui hạnh phúc. "Chẳng may" con người đã tự ý lìa xa.

Nay muốn trở lại lối sống đó thì chỉ còn một con đường duy nhất : "Hãy nghe Lời Người".

Ông Phêrô, với bản tính rất chân thành và bộc trực, đã sung sướng bám lấy ngay lối sống "tốt lành quá!", một lối sống mà sau này Phaolô khi được "Thiên Chúa hé lộ cho thấy ở tầng trời thứ ba: điều mắt chưa bao giờ thấy, tai chưa bao giờ nghe, lòng trí loài người chưa bao giờ tưởng tới..." (2Cor. 12:1-5).

Thoạt tiên, chúng ta nghĩ rằng cả Phêrô, Giacôbê và Gioan, lẫn Phaolô đã được hưởng, dù chỉ trong chốc lát, lối sống "thần tiên" đó trong tưởng tượng hoặc giấc mơ - điều mà đã hơn một lần ai trong chúng ta cũng có thể đã "hưởng trong giấc mơ ngủ" để rồi khi bừng dậy thì tiếc hùi hụi... Một ví dụ rất cụ thể : trước khi chúng ta được đặt chân lên đất Mỹ, dù là tị nạn hay đoàn tụ gia đình hoặc theo diện nhân đạo (H.O.) hay thuộc bất kỳ diện nào, ai trong chúng ta đã không một vài lần tưởng tượng lối sống ở Mỹ là... sống ở thiên đàng trần thế?

Nhưng xét kỹ một chút, chúng ta phải thấy rằng lối sống "quá tốt lành" đó là một thực tại ngay trong thâm tâm của mỗi một chúng ta, của mỗi kiếp người: biết LẮNG NGHE và TUÂN THEO tiếng nói của lương tâm - tiếng nói của Thần Khí Thiên Chúa đang ngự trị trong nội tại của mỗi người. Đó là bí quyết sống vui hưởng "An Bình dưới thế cho người Chúa thương".

Phải chăng nhận thức và cảm nhận được rằng "tất cả mọi sự là hồng ân của Đấng Tối Cao" [tôi dùng chữ "Đấng Tối Cao" để bao trùm toàn thể nhân loại, kể cả những người chưa, hoặc không bao giờ, nghe biết về Thiên Chúa, về Ngôi Lời Thiên Chúa...], và xác tín được rằng ở đâu có Đấng Tối Cao, ở đó chính là thiên đàng, là lối sống "tốt đẹp quá!".

